

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Carmen XXII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

CARMEN XVIII.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 Πίνει δὲ Δένδρε' αὐτήν·
 Πίνει Θάλασσ' Ἀνάγρους·
 Ὁ δ' Ἥλιος Θάλασσαν·
 Τὸν δ' Ἥλιον Σελήνη.
 Τί μοι μάχεσθ', ἐταῖροι,
 Κ' αὐτῷ θέλοντι πίνειν;

CARMEN XXII. *)

Παρά τήν σκινὴν Βαδύλλου

Καθί-

v. 1. Barnes. componit cum Anacreonte locum Paulin. ad Ebr. 6, 7. et Baxterus observat, rudiorum temporum mortales omnia nomina habuisse pro propriis. adde Lamb. Bos. Animadu. pag. 79.

v. 3. Θαλασσ' Ἀνάγρους. Hanc Heskin. emendationem recepit Brunck. pro vulgato θάλασσα δ' ἄγρους. v. Heskin. ad Moschum II. 31. et quae infra ad h. l. notauimus. Latini quoque bibere solent tribuere omnibus illis rebus, quae liquidum aliquid ad se trahentes efficiant, ut exarescant. *Prata bibunt* Virg. Ecl. III. fin. conf. Arntzen ad Victor. de vir. illustr. c. 76. pag. 282. Drakenb. ad Sil. Ital. VI. 293. et XVII. 413.

v. 5. vid. Spanheim ad Callim. H. in Dian. v. 141. infra ad Mimnermum III. 4. et Schneider in den Anmerk. pag. 331.

v. 6. *Cur me obiurgastis, expositulatis, sodales?*

*) De hoc odario, quod a colore orationis et tropica dicendi ratione multum habet gratiae et suauitatis, vide Ramler loc. mem. p. 43. tom. III. Schneider in den Anmerk. pag. XXXVIII. et 124. sqq. Alio modo Horat. III. od. 13. fontem laudat Bandusium.

Καθίσω. καλὸν τὸ δένδρον·
 Ἀπαλὰς σείει δὲ χαίτας
 Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ!
 Παρὰ δ' αὐτῷ ἔρεθίζει

Πηγὴ

v. 2. Brunck. dedit παρὰ τὴν σκὴν Βαθύλλου καθίσω pro vulgato, quod quidem mihi magis placet, et magis amice, urbane, poeticeque dictum videtur, π. τ. σκὴν, Βαθύλλε, καθίσων. conf. ad od. IX. 23. Arbor dicitur καλὴ quia patula est et umbrosa, et foliis densis virentibusque vestita, ut ait Fischer. Epitheta aut ἀπαλ. et μαλακ. ad suavitatem, ornatum et imaginem sensui subiiciendam mire faciunt.

v. 3. χαίτας, comas; apud poetas utriusque linguae aliosque nihil frequentius est, quam ut ea, quae de hominibus dici soleant, ad alias res creatas inanimas audacter transferant, quorum exemplorum magnam copiam collegerunt Ioan. Schulz. in florum sparsione pag. 205. et Klotzius ad Tyrtaeum pag. 54; atque Rittershus. ad Oppian. pag. 169. de νότῳ ἄλός, et pag. 303. de vfu ὄφρουσ audaci multa adtulit exempla. Quare etiam coma de arborum foliis et frondibus, omnique pariter herba quam frequentissime usurpatur. κόμαι φυτῶν lauri frondes, Aelian. H. V. lib. XIII. 1. p. 841. Horat. III. od. 3. v. 11. Spissae nemorum comae. Callimach. H. in Del. 81. ὡς ἴδε χαίτης σαωμένην Ἑλικῶνος. atque astris tribui comas et crines, docet Dorville ad Charit. pag. 746. adde Clark ad Homeri Iliad. δ'. 126. et quae in Chrestom. lat. poet. ad Catull. III. 6. et 11. scripsi.

v. 5. ἔρεθίζει. Alberti (ad Hesych. tom. I. pag. 1421. n. 6.) bene explicat per γηρύεται, garrit, quod ipsum est a dorico γαρύω pro γηρύω. Suaviter innuit et quasi pingit dulcem aquae labentis sonitum, qui oblectat. Ea enim, quae adliciunt, inuitant, oblectantque, eleganter dicuntur ἔρεθίζειν, adnotante Fischero; adde Holstii notam in sua edit. Pari modo riuus garrulus apud Ouid. Fastor. II. 316. Adde Theocrit. Idyll. XXI. v. 20. ibique notam, ἔρεθίζαν ὠδῶν, canere. Virgil. Bucol. I. 56. leui susurro, Theocriti illud I. 1. ἀδὺ ψιδύρισμα exprel-

Πηγὴ ῥέεσσα Πειθῆς.
 Τίς ἂν ἐν ὁρῶν παρέλθοι
 Καταγώγιον τοιῷτο;

CARMEN XXVIII. *).

De sua amica.

Ἄγε, ζωγράφων ἄρισε.
 Γράφε, ζωγράφων ἄρισε,
 Ῥοδῆς κάρανε τέχνης

Ἀπεῖ-

surum. Claudian. in Rufin. l. 214. *labentis murmuræ rivi*. Sil. Ital. III. 224. ad quem locum vid. Drakenborch. Casaubonus ad Sapph. pag. 137. nostrum quoque locum interpretatur et exponit per: *susurre oblectare*. Quod vero Anacreon fonti audacter tribuit vim persuadendi atque eloquentiam; eo nouum carmini adfert ornatum, ingenique prodit splendorem et vbertatem. — Καταγώγιον proprie *diuersorium*, h. l. eleganter de loco, vbi arbor vmbrosa est, et fons garrulus.

*) De oda hac pulcerrima, quam in tabula quadam pictor exprimat, Lessingius in Laocoonte P. I. pag. 202. et pag. 212. quaedam eleganter monuit: adde Winkelmann in Geschichte der Kunst des Alterthums P. I. pag. 168-183. et pag. 206. dein in Anmerkungen etc. P. I. p. 52. nec contulisse poenitebit epigrammata, a Klotzio in obseruat. ad Tyrtaeum pag. 24. sq. prolata et explicata. Schneider in den Anmerkungen p. 218. sq. copiosus est in illustrando hoc odario. Compara Aristænet. I. ep. I. lib. II. ep. 21. Aelian. V. H. lib. XII. 1. etc.

v. 2. Γράφε. vid. indicem et Camerarii comment. vtriusque linguae pag. 101. 102. De vocab. ζωγράφ. pictor. v. Valkenaer ad Theocriti Adonias. pag. 374.

v. 3. Ῥοδῆς. Haec lectio, e coniectura Stephani orta, molier est priore Ῥοδῆς. Rhodii enim picturae et sculpturae fuerunt peritissimi, iisque, vt et reliquis